

DR. CSIZMADIA ERNŐNÉ
DR. SZÉKELY MAGDA
 1927–1985

Agrárközgazdász-doktor, a közgazdaság-tudomány doktora, egyetemi tanár, az Állatorvostudományi Egyetem agrárgazdaságtani tanszékének vezetője (1984). A termelőszövetkezetek közgazdasági problémáinak, kooperációinak, a vállalati struktúrának, a munkadíjazás fejlesztésének elismert hazai kutatója, az agrárszakember-továbbképzés és -vezetőképzés tanára.

Székely Magda 1927. október 8-án született Karoson (Borsod vármegye), földműves családból. Általános iskoláit szülőfalujában, a középiskolát Sátoraljaújhelyen, majd a tanítóképzőt Nyíregyházán és Sárospatakon végezte. 1947-ben Budapesten, a Közgazdaságtudományi Egyetemen folytatta tanulmányait, és annak agrárszakán 1951-ben agrárközgazdász oklevelet szerzett. Egyetemi éve alatt is dolgozott, a népi kollégium titkára és a politikai gazdaságtani tanszék szemináriumvezetője volt. 1951-ben a Mezőgazdasági Akadémia, majd a Gödöllői Agrártudományi Egyetem agrárgazdaságtani tanszékének gyakornoka, tanársegéde, később adjunktusa lett. 1964-ben az MTA Közgazdaságtudományi Intézetének tudományos munkatársává nevezték ki. 1977-ben lett a MÉM Mérnök- és Vezetőképző Intézet egyetemi tanára, a társadalomtudományi és vezetőképzési osztály vezetője. Aktív szervezője és előadója volt a vezetőképzésnek. 1984-ben az Állatorvostudományi Egyetem agrárgazdaságtani tanszékének

vezetésére kapott megbízást. Hirtelen halála 1985-ben megakadályozta szép terveinek megvalósításában.

Tudományos munkásságát a határtalan szorgalom, az ügy következetes, elhivatott szolgálata jellemezte. Fő kutatási területe a mezőgazdasági termelőszövetkezetek fejlődésének közgazdasági problémái voltak. Kutatói eredményeit, következtetéseit 60 tudományos dolgozatban és könyvekben tette közzé, például: *A megoldás útja a termelőszövetkezeti munkadíjazásban* (1966), *A vállalati struktúra új vonásai az élelmiszer-gazdaságban* (1983). Számos figyelemre méltó javaslat jellemzi társszerzőként megjelentetett munkáit és könyveit is.

1976-tól a gazdasági társulások, az integrációs kapcsolatok közgazdasági problémáival foglalkozott. E témában megírt disszertációja – *A vállalati rendszer fejlődési iránya és feltételei a mezőgazdaságban és az élelmiszeriparban* – alapján nyerte el a közgazdaság-tudomány doktora fokozatot.

Aktív nemzetközi kapcsolatait jelzi a szovjetunióbeli többszörös, hosszabb időtartamú kutatómunka, a szocialista országokban tett tanulmányútjai és számos nemzetközi kongresszuson elhangzott beszámolója.

Oktatómunkáját szakmai képzettségén felül az elhivatottság, a közvetlenség, a sugárzó jóindulat és segítőkészség tette példaértékűvé. Nagyon szeretett oktatni, és ennek megbecsülése sem maradt el: a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója lett 1960-ban, a Munka Érdemrend arany fokozatát kapta 1977-ben, 1980-ban pedig Kiváló Termelőszövetkezeti Munkáért kitüntetést kapott.

Életének szerves része volt a társadalmi munka is, ami a népi kollégiumtól kezdődően végigkísérte életútját. A Magyar Szocialista Munkáspárt vezetőségi tagja, párttitkár, szakszervezeti bizottsági elnök, szakszervezeti titkár, a Központi Népi Ellenőrző Bizottság aktivistája, a Közgazdasági Társaság választmányának tagja, a Magyar Agrártudományi Egyesület női agrárszakembereinek szervezője, a Magyar Nők Országos Tanácsa elnökségének, ügyvezető elnökségének tagja volt.

Csizmadia Ernőné széles körű közgazdasági tájékozottságú, szakmai elhivatottságtól fűtött, határtalan szorgalmú kutató, jó pedagógiai érzékkel megáldott, segítőkész ember volt.

1985. január 1-jén hunyt el, 58 éves korában.